

SPIS TREŚCI

PRAWO <i>Definicja mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.</i>	2
FINANSE <i>Podatki i opłaty lokalne - Wydział Podatków i Opłat Urzędu Miasta Krakowa.</i>	3
PROGRAMY DLA PRZEDSIĘBIORCÓW	4-7
PRZEDSIĘBIORCA W UNII EUROPEJSKIEJ <i>Strategia Lizbońska - Paweł Polok</i>	8-9
SZKOLENIA	10
KOMENTARZ EKSPERTA <i>Spory o wspomaganie rozwoju - Bogdan Rogoda</i>	11-12
POROZUMIENIE NA RZECZ ROZWOJU PRZEDSIĘBIORCZOŚCI <i>Wiadomości na temat działalności Porozumienia na rzecz rozwoju przedsiębiorczości w Krakowie w roku 2004.</i>	13
INFORMACJE DLA PRZEDSIĘBIORCÓW <i>Podatkowy przewodnik dla osób rozpoczynających działalność gospodarczą - Izba Skarbowa.</i>	14-16
<i>Ubezpieczenia społeczne - podstawowe informacje dla osób rozpoczynających działalność gospodarczą - Zakład Ubezpieczeń Społecznych.</i>	16

Definicja mikro, małych i średnich przedsiębiorstw

Z dniem 1 stycznia 2005 roku załącznik I do Rozporządzenia Komisji Europejskiej 364/2004 zastąpił dotychczas obowiązujący załącznik I do Rozporządzenia KE 70/2001. Zmianie uległa zatem definicja MSP. Zgodnie z art. 2 załącznika I do rozporządzenia KE 364/2004 (Official Journal L 063) wyodrębniły się następujące kategorie przedsiębiorstw:

- **średnie przedsiębiorstwo** – średnie przedsiębiorstwo to przedsiębiorstwo, które:
 - zatrudnia mniej niż 250 pracowników oraz
 - jego roczny obrót nie przekracza 50 milionów euro lub całkowity bilans roczny nie przekracza 43 milionów euro;
- **małe przedsiębiorstwo** – małe przedsiębiorstwo to przedsiębiorstwo, które:
 - zatrudnia mniej niż 50 pracowników oraz
 - jego roczny obrót nie przekracza 10 milionów euro lub całkowity bilans roczny nie przekracza 10 milionów euro;
- **mikroprzedsiębiorstwo** - mikroprzedsiębiorstwo to przedsiębiorstwo, które:
 - zatrudnia mniej niż 10 pracowników oraz
 - jego roczny obrót nie przekracza 2 milionów euro lub całkowity bilans roczny nie przekracza 2 milionów euro.

Definicje określone w rozporządzeniach Rady czy Komisji Europejskiej obowiązują wprost (są stosowane bezpośrednio) na obszarze wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej i w związku z tym, niezależnie od regulacji krajowych (poza Konstytucją RP), od 1 stycznia 2005 roku obowiązują definicje: mikro, małego i średniego przedsiębiorcy określone w rozporządzeniu Komisji 70/2001 zmienionym przez rozporządzenie 364/2004.

W związku z powyższym prowadzone aktualnie prace legislacyjne nad zmianą ustawy o *PARP* i ustawy o *swobodzie działalności gospodarczej*, które zakładają bezpośrednie odesłanie w tych ustawach do definicji MSP w rozporządzeniu KE, mają charakter porządkujący i niezależnie od kształtu tych zmian i terminu ich wejścia w życie, od 1 stycznia 2005 roku obowiązują definicje MSP zawarte w rozporządzeniu KE.

Do definicji zawartych w rozporządzeniu 70/2001 zmienionym przez rozporządzenie 364/2004 odwołuje się:

- 1) w § 1 ust. 5 rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 sierpnia 2004 r. w sprawie udzielania przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości pomocy finansowej w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego – Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw (Dz.U. Nr 195, poz. 2010);
- 2) w § 4 rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 17 sierpnia 2004 r. w sprawie udzielania przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości pomocy finansowej niezwiązanej z programami operacyjnymi (Dz. U. Nr 181, poz. 1877);
- 3) w § 2 pkt 4 rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 16 września 2004 r. w sprawie udzielania przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości pomocy finansowej w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2004–2006 (Dz.U. Nr 207, poz. 2115).

Jak wyżej wskazano od 1 stycznia 2005 r. zgodnie z art. 2 zdanie drugie rozporządzenia KE 364/2004 stosowane będą definicje: mikro, małych i średnich przedsiębiorstw określone w rozporządzeniu Nr 70/2001 zmienionym przez rozporządzenie Nr 364/2004. Oznacza to, iż od tego dnia każdy podmiot, wobec braku odmiennych uregulowań w przepisach przejściowych, obowiązany będzie stosować wyżej wskazane definicje w nowym brzmieniu. Każdy podmiot, tzn. każdy adresat norm, czyli zarówno przedsiębiorca ubiegający się o pomoc publiczną dla małych i średnich przedsiębiorstw w ramach wyłączeń grupowych, jak i podmioty rozpatrujące (oceniające) wnioski, tj. *PARP*, czy Instytucja Zarządzająca.

Należy ponadto wskazać na długi okres *vacatio legis* w odniesieniu do definicji: mikro, małych i średnich przedsiębiorstw. Rozporządzenie 364/2004 opublikowane zostało 28 lutego 2004 roku, natomiast definicje stosowane są od 1 stycznia 2005 r. Również ustawa *przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej* przewidywała dłuższe (w stosunku do pozostałych przepisów ustawy) *vacatio legis* w odniesieniu do poszczególnych definicji. Ustawa o *swobodzie działalności gospodarczej* i ustawa *przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej* ogłoszone zostały w Dzienniku Ustaw z 6 sierpnia 2004 roku, weszły w życie 21 sierpnia 2004 roku, natomiast w odniesieniu do przepisów art. 103 do art. 110 ustawy o *swobodzie działalności gospodarczej* przewidziano wejście w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Udzielanie od 1 stycznia 2005 r. pomocy publicznej dla MSP – przedsiębiorcom, którzy nie spełniają warunków określonych w nowych definicjach, a więc nie mieszczą się w ramach tzw. wyłączeń grupowych, naraziłoby Polskę jako kraj członkowski Unii Europejskiej, na zarzut udzielania pomocy bez notyfikacji, a więc z naruszeniem art. 88 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Zródło:

www.parp.gov.pl

Podatki i opłaty lokalne

Dochody gminy z tytułu podatków i opłat lokalnych mają istotny wpływ na wielkość budżetu jednostek samorządu terytorialnego. W ramach tych należności ustawodawca wyróżnił podatek od nieruchomości, środków transportu i psów oraz opłatę targowa, miejscową i administracyjną.

Największe wpływy do budżetu gminy dostarcza skuteczny pobór podatku od nieruchomości. Podatek ten zasila budżet gminy na terenie której są położone podlegające opodatkowaniu nieruchomości, budynki lub obiekty budowlane. Dokładne uregulowania prawne w zakresie tego podatku zawiera ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t. j. Dz. U. z 2002 r. nr 9, poz. 84 z późn. zm.).

Podatek od nieruchomości należy do grupy podatków majątkowych, co oznacza, że jest podatkiem wiążącym się z posiadaniem majątku (gruntu, budynku, budowli). Nie jest on jednak w żaden sposób uzależniony od dochodów ani korzyści uzyskiwanych z danej nieruchomości, ani tym bardziej warunków materialnych podatnika, a obowiązek jego zapłaty wynika z samego faktu władania nieruchomością (posiadania, zarządu, czy prawa własności). Wynika to z uregulowań powołanej ustawy, która nie przewiduje możliwości modyfikowania obowiązku podatkowego ze względu na osobę podatnika.

Dla potrzeb wymiaru i podatku od nieruchomości organy podatkowe (Prezydent Miasta Krakowa) za pośrednictwem podległych jednostek organizacyjnych (Wydziału Podatków i Opłat UMK) prowadzą ewidencję podatkową nieruchomości w systemie informatycznym. Pozwala to na ewidencjonowanie podatników i przedmiotów opodatkowania, a w szczególności umożliwia ustalenie i gromadzenie danych o tych podmiotach oraz ułatwia kontrolę obrotu nieruchomościami.

Obowiązek podatkowy ciąży na podmiotach wymienionych w art. 3 w/w ustawy. I tak, podatnikami podatku od nieruchomości są m.in. osoby fizycznie i prawne. A co się z tym wiąże obowiązkiem podatkowym objęci są również przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą i spełniający warunki określone w/w ustawie. Przedmiotem opodatkowania są: grunty, budynki lub ich części, budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Obowiązek podatkowy powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku. Uzależniony jest on w tym przypadku od istnienia budowli albo budynku lub jego części. Obowiązek ten powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym budowa została zakończona albo, w którym rozpoczęto użytkowanie budynku lub jego części przed ich ostatecznym wykończeniem. Jeżeli w trakcie roku podatkowego zaistniało zdarzenie mające wpływ na wysokość opodatkowania w tym roku, a w szczególności zmiana sposobu wykorzystywania przedmiotu opodatkowania lub jego części podatek ulega obniżeniu lub podwyższeniu, poczynając od pierwszego dnia miesiąca, po miesiącu, w którym nastąpiło to zdarzenie. Natomiast, jeżeli obowiązek podatkowy powstał lub wygasł w ciągu roku, podatek za ten rok ustala się proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których istniał obowiązek podatkowy.

Osoby fizyczne (z zastrzeżeniem ust.11 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych) są zobowiązane w terminie 14 dni złożyć właściwemu organowi podatkowemu informację o okolicznościach uzasadniających powstanie lub wygaśnięcie obowiązku podatkowego. Podatek od osób fizycznych ustala się w drodze decyzji właściwego ze względu na miejsce położenia nieruchomości organu podatkowego. Podatek jest płatny w ratach proporcjonalnych do czasu trwania obowiązku podatkowego, w terminach: do 15 marca, 15 maja, 15 września i 15 listopada roku podatkowego.

Osoby prawne są zobowiązane w terminie do 15 stycznia złożyć właściwemu organowi podatkowemu informację o okolicznościach uzasadniających powstanie lub wygaśnięcie obowiązku podatkowego, a jeżeli obowiązek ten powstał po tym dniu – w terminie 14 dni od zaistnienia okoliczności uzasadniających powstanie tego obowiązku. Podatek obliczony w deklaracjach należy wpłacać – bez wezwania – na rachunek budżetu gminy w proporcjonalnych ratach do czasu trwania obowiązku podatkowego w terminie do dnia 15 każdego miesiąca.

Obowiązek podatkowy wygasa z upływem miesiąca, w którym ustały okoliczności uzasadniające ten obowiązek (najczęściej jest to zbycie nieruchomości lub uzyskanie prawa do zwolnień podatkowych z tytułu nabycia praw określonych w art.7 w/w ustawy).

Od decyzji wymiarowej przysługuje podatnikowi odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego złożone za pośrednictwem organu podatkowego, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Do istotnych uprawnień rady gminy należy określenie w drodze uchwały wysokości stawek podatku od nieruchomości, przy czym ich wysokość nie może przekroczyć wartości maksymalnych określonych przez ustawodawcę. Na terenie Gminy Kraków stawki te są obniżone w stosunku do wysokości dopuszczalnych stawek maksymalnych. Szczegółowe informacje odnośnie aktualnych stawek na terenie naszej Gminy reguluje uchwała NR LXVI/615/04 Rady Miasta Krakowa z dnia 1 grudnia 2004 r. w sprawie wysokości stawek podatku od nieruchomości. (Tekst uchwały znajduje się na stronie internetowej Urzędu Miasta Krakowa http://www.cyfronet.krakow.pl/mk/bip/rada/uchwaly/show_pdf.php?id=19526).

Rada gminy określa w drodze uchwały również wzory formularzy i deklaracji, które są niezbędne do wymiaru i poboru podatku od nieruchomości. Organ ten może zarządzić pobór przedmiotowego podatku od osób fizycznych w drodze inakasa oraz wyznaczyć inkasentów i wysokość ich wynagrodzenia w drodze uchwały. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych przewiduje szereg zwolnień i wyłączeń, które nie mogą być rozszerzane przez uprawnione organy gminy. Zwolnienia te i wyłączenia stanowią enumeratywne wyliczenie i nie podlegają rozszerzeniu zarówno przez organy podatkowe, jak też przez podatników.

Skuteczny pobór podatku od nieruchomości oraz pozostałych należności jest o tyle istotny, że ma to niewątpliwie wpływ na realizację zadań samorządu. Stwarza możliwości właściwego zagospodarowania tych środków w sposób możliwie najskuteczniejszy i pozwala na realizację projektów, które mają uatrakcyjnić i wypromować naszą Gminę oraz ułatwić życie jej mieszkańcom.

Sylwia Skupińska

PHARE 2002 SSG

Program Rozwoju Przedsiębiorstw Eksportowych

Opis programu:

W ramach programu wsparcie przyznawane będzie przedsiębiorstwom w celu zwiększenia ich konkurencyjności i efektywności na rynkach eksportowych poprzez współfinansowanie projektów wdrażających Plany Rozwoju Eksportu Przedsiębiorstw oraz wybrane działania ukierunkowane na rozwój rynków eksportowych.

Budżet:

200.000 euro, dotacja: od 500 do 10.000 euro (do 50% kosztów kwalifikowanych).

Beneficjenci:

Małe i średnie przedsiębiorstwa.

Termin składania wniosków:

14 marca 2005 r.

Kontakt:

Małopolska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A.

ul. Kordylewskiego 11, 31-542 Kraków

Infolinia: 0801 40 64 16

Numery bezpośrednie: (012) 418 68 50, 418 68 51

Numery na centralę: (012) 413 85 51, 411 46 03, 413 89 13,

wew.: 451, 452, 453, 454, 455, 462.

Szczegółowe informacje: www.marr.pl

SEKTOROWY PROGRAM OPERACYJNY – WZROST KONKURENCYJNOŚCI PRZEDSIĘBIORSTW (SPO-WKP)

Działanie 1.1 „Wzmocnienie instytucji wspierających działalność przedsiębiorstw”

Poddziałanie 1.1.2 „Wsparcie instytucji otoczenia biznesu oraz sieci instytucji otoczenia biznesu”

Opis programu:

Celem programu jest rozwój i wzmocnienie istniejących instytucji otoczenia biznesu oraz sieci instytucji otoczenia biznesu, a także rozwój nowych sieci instytucji otoczenia biznesu działających na rzecz rozwoju gospodarczego.

Budżet:

36,45 mln euro.

Wielkość wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz budżetu państwa na realizację indywidualnego projektu nie może przekroczyć 85% wydatków kwalifikujących się do objęcia wsparciem.

Beneficjenci:

Instytucje otoczenia biznesu.

Termin składania wniosków:

15 maja, 15 listopada 2005 r.

Kontakt:

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości

ul. Pańska 81/83; 00-834 Warszawa

tel. (022) 432 86 65 lub 432 85 28, 432 85 60.

Szczegółowe informacje:

www.konkurencyjnosc.gov.pl, www.parp.gov.pl

Działanie 1.4 „Wzmocnienie współpracy między sferą badawczo rozwojową a gospodarką”

Opis programu:

1.4.1 Projekty obejmujące badania stosowane i prace rozwojowe: badania przemysłowe i przedkonkurencyjne prowadzone przez przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw i/lub we współpracy z instytucjami naukowo-badawczymi.

1.4.2 Inwestycje związane z budową, modernizacją i wyposażeniem laboratoriów świadczących specjalistyczne usługi dla przedsiębiorstw.

1.4.3 Inwestycje związane z budową, modernizacją i wyposażeniem specjalistycznych laboratoriów Centrów Zaawansowanych Technologii i Centrów Doskonałości, działających w priorytetowych dziedzinach rozwoju polskiej gospodarki.

1.4.4 Projekty badawcze prowadzone przez Centra Zaawansowanych Technologii.

1.4.5 Projekty badawcze w obszarze monitorowania i prognozowania rozwoju technologii - foresight.

Plan finansowania i poziomy wsparcia dla Działania 1.4

Projekty realizowane w ramach tego Poddziałania będą wspierane w wysokości 100% ze środków publicznych, przy czym maksymalna wysokość pomocy z EFRR wynosić będzie 75% wydatków kwalifikowanych projektu, zaś z krajowych środków publicznych - 25%. W ramach pozostałych Poddziałania mogą występować przypadki udzielania pomocy publicznej i wówczas pomoc ta będzie udzielana zgodnie z notyfikowanymi i przyjętymi przez KE programami pomocowymi.

Terminy składania wniosków:

Działanie 1.4 - pierwszy kwartał 2005 r.

Poddziałania 1.4.1 i 1.4.4 nabór w trybie ciągłym do 30.06.2006 r.

Kontakt:

Ministerstwo Nauki i Informatyzacji

Departament Funduszy Strukturalnych

ul. Wspólna 1/3, 00-529 Warszawa

tel. (022) 529 23 41, 529 23 78, 529 23 78

e-mail: dfs@mni.gov.pl

Szczegółowe informacje: www.mnii.gov.pl

Działanie 2.1 „Wzrost konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw poprzez doradztwo”

Opis programu:

Program ma na celu dofinansowanie wybranych przez przedsiębiorcę usług doradczych w zakresie:

- uzyskiwania certyfikatów zgodności dla wyrobów, usług, surowców, maszyn i urządzeń, aparatury kontrolno-pomiarowej oraz kwalifikacji personelu,
- projektowania, wdrażania i doskonalenia systemów zarządzania jakością, środowiskiem oraz bezpieczeństwem i higieną pracy,
- tworzenia firm opartych na nowych technologiach,
- doradztwa w zakresie rozpoczynania i prowadzenia działalności eksportowej,
- doradztwa w zakresie zasad prowadzenia przedsiębiorstwa w ramach Jednolitego Europejskiego Rynku,
- wprowadzania strategii rozwoju przedsiębiorstwa opartej na nowych technologiach i rozwiązaniach innowacyjnych.
- tworzenia sieci kooperacyjnych przedsiębiorstw; połączeń przedsiębiorstw.

Budżet:

Na dofinansowanie zakupu usług doradczych 50% dla wszystkich projektów z wyjątkiem doradztwa dla nowopowstających firm opartych na zaawansowanych technologiach, gdzie pomoc może osiągnąć do 100% wartości kosztów kwalifikowanych, lecz w obu przypadkach nie mniej niż 2 500 PLN i nie więcej niż 250 tys. PLN.

Beneficjenci:

- mikroprzedsiębiorstwa działające na rynku dłużej niż 3 lata,
- małe i średnie przedsiębiorstwa,

- nowopowstałe przedsiębiorstwa oparte na zaawansowanych technologiach.

Terminy składania wniosków:

30 marca, 24 czerwca, 16 września, 5 grudnia 2005 r.

Kontakt:

Małopolska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A.
ul. Kordylewskiego 11, 31-542 Kraków
Infolinia: 0801 40 64 16
Numery bezpośrednie: (012) 418 68 50, 418 68 51
Numery na centrali: (012) 413 85 51, 411 46 03, 413 89 13,
wew.: 451, 452, 453, 454, 455, 462
Szczegółowe informacje: www.marr.pl

Działanie 2.2 „Wsparcie konkurencyjności produktowej i technologicznej przedsiębiorstw”**Poddziałanie 2.2.1 „Wsparcie dla przedsiębiorstw dokonujących nowych inwestycji”**

Wsparcie będzie obejmowało dotacje dla przedsiębiorstw dokonujących nowych inwestycji, polegających na utworzeniu lub rozbudowie przedsiębiorstwa, zarówno ze sfery produkcyjnej jak i usługowej, jak również na rozpoczęciu w przedsiębiorstwie działalności obejmującej dokonywanie zasadniczych zmian produktu, produkcji, lub procesu produkcyjnego oraz tworzenie nowych miejsc pracy związanych z nowymi inwestycjami. Mogą to być inwestycje między innymi w:

1. środki trwałe, takie jak budynki, budowle, maszyny i urządzenia,
2. wartości niematerialne i prawne, polegające na uzyskaniu patentu, nabyciu licencji lub nieopatentowanej wiedzy technicznej, technologicznej lub z zakresu organizacji i zarządzania.

Terminy składania wniosków:

30 czerwca 2005 r.

Kontakt:

Ministerstwo Gospodarki i Pracy
Plac Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa
Tel. (022) 693-50-40, 693-50-55
Szczegółowe informacje:
www.konkurencyjnosc.gov.pl

Działanie 2.2 Wsparcie konkurencyjności produktowej i technologicznej przedsiębiorstw**Poddziałanie 2.2.2 Wsparcie w zakresie internacjonalizacji przedsiębiorstw.****Opis programu:**

Program wspiera udział przedsiębiorców w targach i wystawach międzynarodowych oraz w misjach gospodarczych związanych z targami i wystawami za granicą.

Budżet:

Budżet tego programu wynosi 83,4 mln euro. Wsparcie będzie udzielane w oparciu o zasadę *de minimis*. Wkład ze środków EFRR sięgnie maksimum 35% całkowitego kwalifikującego się kosztu. Maksymalna wielkość wsparcia wyniesie 50% całości wydatków kwalifikowanych projektu, jednak nie więcej niż 20.000 PLN w przypadku targów i wystaw i nie więcej niż 7.500 PLN w przypadku misji.

Beneficjenci:

Przedsiębiorstwa prowadzące działalność gospodarczą na terenie Polski.

Terminy składani wniosków:

Przedsiębiorca ubiegający się o refundację w ramach tego programu zobowiązany jest do złożenia wniosku o pomoc finansową na 14 tygodni przed rozpoczęciem imprezy targowo-wystawienniczej.

Kontakt:

Ministerstwo Gospodarki i Pracy
Departament Inwestycji Zagranicznych i Promocji Eksportu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy
Plac Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa
Tel.: (0-22) 693-50-40, 693-50-55

Szczegółowe informacje:

www.eksporter.gov.pl; www.konkurencyjnosc.gov.pl.

Działanie 2.3 „Wzrost konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw poprzez inwestycje”**Opis programu:**

W ramach Działania wspierane będą inwestycje związane z:

- utworzeniem nowego przedsiębiorstwa lub
- rozbudową istniejącego przedsiębiorstwa lub
- realizacją w istniejącym przedsiębiorstwie działań polegających na dokonywaniu zasadniczych zmian produktów lub procesu produkcyjnego.

Budżet:

Dopuszczalny poziom dofinansowania projektów wynosi:

- 30% kosztów kwalifikowanych, jeżeli projekt jest realizowany w powiecie m. Warszawa i m. Poznań,
- 40% kosztów kwalifikowanych, jeżeli projekt jest realizowany w powiecie m. Wrocław, m. Kraków, m. Gdańsk, m. Gdynia, m. Sopot,
- 50% kosztów kwalifikowanych, jeżeli projekt jest realizowany na pozostałym obszarze kraju.

Kwota wsparcia w zakresie inwestycji: nie mniej, niż 10 000 PLN i nie więcej niż 1 250 000 PLN.

Beneficjenci:

Mikroprzedsiębiorstwa działające na rynku dłużej niż 3 lata, małe i średnie przedsiębiorstwa, mające siedzibę na terenie Polski.

Terminy składania wniosków:

20 maja, 18 sierpnia, 7 listopada 2005 r.

Kontakt:

Małopolska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A.
ul. Kordylewskiego 11, 31-542 Kraków
Infolinia: 0801 40 64 16
Numery bezpośrednie: (012) 418 68 50, 418 68 51
Numery na centrali: (012) 413 85 51, 411 46 03, 413 89 13,
wew.: 451, 452, 453, 454, 455, 462
Szczegółowe informacje: www.marr.pl

Działanie 2.4 „Wsparcie dla przedsięwzięć w zakresie dostosowania przedsiębiorstw do wymogów ochrony środowiska”**Opis programu:**

Dofinansowanie będzie przysługiwać na następujące typy przedsięwzięć:

- inwestycje dostosowujące instalacje do wymagań ochrony środowiska, w szczególności do wymagań najlepszych dostępnych technik;
- inwestycje związane z budową lub modernizacją oczyszczalni i podczyszczalni ścieków przemysłowych oraz zmianami technologicznymi w przedsiębiorstwach, ze szczególnym uwzględnieniem redukcji substancji szkodliwych odprowadzanych do środowiska wodnego i trwałych substancji organicznych;
- realizacja zadań przyczyniających się do ograniczania emisji z obiektów spalania paliw do powietrza;
- realizacja inwestycji i programów przyczyniających się do rozwiązywania problemów odzysku unieszkodliwiania odpadów przemysłowych i niebezpiecznych;

Budżet:

- wsparcie finansowe z EFRR: 155,4 mln euro
- publiczne wsparcie finansowe krajowe (NFOŚiGW): 51,8 mln euro

PROGRAMY DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

- publiczne wsparcie finansowe ogółem: 207,2 mln euro
 - środki prywatne: 303,9 mln euro
- Poziom pomocy publicznej udzielonej Ostatecznemu Odbiorcy na inwestycje wynosi maksymalnie 65% w przypadku MSP i 50 % w przypadku dużych przedsiębiorstw.

Beneficjenci:

Małe, średnie i duże przedsiębiorstwa.

Termin składania wniosków:

18 marca 2005 r.

Kontakt:

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej kancelaria główna, pok. nr 4
ul. Konstruktorska 3A; 02-673 Warszawa
tel.: (022) 459 00 00 lub 459 00 01 fax: (022) 459 01 01

SEKTOROWY PROGRAM OPERACYJNY – ROZWÓJ ZASOBÓW LUDZKICH

Działanie 2.3 „Rozwój kadr nowoczesnej gospodarki” Schemat A – Doskonalenie umiejętności i kwalifikacji kadr

Opis programu:

Realizacja działania ma na celu doskonalenie kadr przedsiębiorstw (małych, średnich oraz dużych) oraz inwestowanie w wiedzę i umiejętności pracowników poprzez umożliwienie im dostępu do szerokiej oferty dofinansowanych usług szkoleniowych, staży oraz studiów podyplomowych. W ramach programu realizowane mogą być następujące typy projektów:

- szkolenia zawodowe – szkolenia dla kadr zarządzających i pracowników przedsiębiorstw mające na celu ogólne podwyższanie kwalifikacji oraz zdobywanie nowych kwalifikacji, związanych ze zmianami technologicznymi (zastosowanie IT, nowoczesne technologie, innowacje);
- studia podyplomowe dla pracowników przedsiębiorstw i kadry zarządzającej mających na celu podwyższenie lub zdobycie nowych kwalifikacji,
- praktyczne szkolenia i staże dla pracowników przedsiębiorstw odbywanych w instytucjach naukowo-badawczych,
- szkolenia menedżerskie służące usprawnieniu zarządzania (zwłaszcza zasobami ludzkimi), identyfikacji potrzeb w zakresie kwalifikacji pracowników, poprawie organizacji pracy, zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy oraz uelastycznienia form świadczenia pracy,
- projekty ukierunkowane na podwyższanie umiejętności i kwalifikacji pracowników o niskim poziomie przygotowania do pracy (np. o niskich kwalifikacjach).

Dotacje:

- w przypadku szkoleń ogólnych dla małych i średnich przedsiębiorstw wynosi on 80%, a w przypadku przedsiębiorstw dużych – 50%.
- w przypadku szkoleń specjalistycznych dofinansowanie wynosi odpowiednio: 45% dla firm z sektora MSP i 35% dla firm dużych. Wysokość pomocy pozostałej: 100% wydatków kwalifikowanych.

Projektodawcy:

Instytucje szkoleniowe, szkoły ich organy założycielskie oraz szkoły wyższe, jednostki naukowe, organizacje pracodawców i przedsiębiorców, związki zawodowe.

Ostateczni beneficjenci:

Przedsiębiorstwa i ich pracownicy, osoby fizyczne, będące przedsiębiorcami lub współnikami takich przedsiębiorców.

Terminy składania wniosków:

11 marca, 11 maja, 11 lipca, 12 września, 14 listopada 2005 r.

Kontakt:

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
ul. Pańska 81/83; 00-834 Warszawa
tel. (022) 432 86 65 lub 432 85 28, 432 85 60.

Szczegółowe informacje:

www.parp.gov.pl/efs.html, www.efs.gov.pl

ZINTEGROWANY PROGRAM OPERACYJNY ROZWOJU REGIONALNEGO

Działanie 2.5 „Promocja przedsiębiorczości”

Opis programu:

Celem bezpośrednim działania jest aktywne wspieranie zatrudnienia, poprzez stymulowanie powstawania nowych mikroprzedsiębiorstw oraz zapewnienie nowozarejestrowanym mikroprzedsiębiorcom pomocy w wykorzystaniu dostępnych instrumentów wsparcia.

Poziom dofinansowania projektów:

1. W zakresie usług doradczo-szkoleniowych świadczonych przez beneficjenta i wsparcia pomostowego dofinansowanie z EFS wynosi: maksymalnie 75% wydatków kwalifikowanych dofinansowanie z krajowych środków publicznych, maksymalnie 25% wydatków kwalifikowanych z budżetu państwa.

2. W zakresie jednorazowej dotacji inwestycyjnej na rozwój działalności: beneficjent ostateczny pokrywa 25% wydatków kwalifikowanych. Kwota dofinansowania stanowi 75% wydatków kwalifikowanych. Maksymalna wysokość dotacji wynosi 5000 EURO.

Beneficjenci:

1. Ośrodki Krajowego Systemu Usług.
2. Instytucje rynku pracy w zakresie realizowanych działań: publiczne służby zatrudnienia, OHP, instytucje szkoleniowe, instytucje dialogu społecznego i partnerstwa lokalnego (organizacje związków zawodowych, pracodawców i bezrobotnych, organizacje pozarządowe współpracujące z publicznymi służbami zatrudnienia), szkoły wyższe, organizacje pozarządowe, agencje rozwoju regionalnego i lokalnego, jednostki naukowe, ośrodki poradnictwa zawodowego i psychologicznego, partnerstwa podmiotów wymienionych wyżej.

Beneficjenci ostateczni:

Osoby fizyczne, nie zarejestrowane jako bezrobotne, zamierzające rozpocząć działalność gospodarczą (bez względu na wiek, płeć, posiadane doświadczenie zawodowe), z wyłączeniem osób, które były właścicielami przedsiębiorstwa i prowadziły działalność gospodarczą po 1 stycznia 2004 roku. Wsparcie udzielane jest również osobom fizycznym, które założyły działalność gospodarczą w trakcie korzystania ze wsparcia doradczo-szkoleniowego w ramach tego działania i które spełniają kryteria określone dla mikroprzedsiębiorcy.

Terminy składania wniosków:

marzec/kwiecień 2005 r.

Kontakt:

Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego
ul. Basztowa 22, 31-156 Kraków
tel: (012) 29 90 645, 29 90 661, 29 90 619,
e-mail: przedsiębiorczosc@malopolska.mw.gov.pl

Szczegółowe informacje:

www.malopolskie.pl, www.zporr.gov.pl

Działanie 2.6 „Regionalne Strategie Innowacyjne i transfer wiedzy”

Na współfinansowanie mogą liczyć tzw. projekty "miękkie" zakładające:

- Tworzenie lub rozwój Regionalnych Strategii Innowacyjnych W przypadku Małopolski zakończenie badań i prac zmierzających do opracowania Strategii przewiduje się na koniec 2004.

- Tworzenie i rozwój sieci współpracy w zakresie innowacji pomiędzy sektorem badawczo-rozwojowym, przedsiębiorstwami i innymi podmiotami, (na poziomie regionalnym i lokalnym) służącej transferowi know how i technologii.
- Tworzenie i rozwój systemu komunikacji i wymiany informacji, w tym zbieranie danych i tworzenie ich baz, w zakresie przedsięwzięć wspierających rozwój innowacji.
- Staże dla absolwentów szkół wyższych i pracowników sektora badawczo-rozwojowego, służące transferowi wiedzy i innowacji pomiędzy sektorem badawczo-rozwojowym a przedsiębiorstwami dla obopólnych korzyści.
- Stypendia dla absolwentów kontynuujących naukę na studiach doktoranckich z zakresu nauk ścisłych, technicznych i innych dziedzin naukowych przyczyniających się do rozwoju strategicznych obszarów regionu.

Ostateczni odbiorcy (projektodawcy):

Jednostki samorządu terytorialnego lub działające w ich imieniu jednostki organizacyjne, szkoły wyższe, jednostki naukowe, instytucje wspierające rozwój innowacyjny regionów (np. centra transferu technologii, parki naukowo-technologiczne i przemysłowe, inkubatory technologiczne i przedsiębiorczości, agencje rozwoju regionalnego i lokalnego), organizacje pozarządowe, samorządy gospodarcze i zawodowe, przedsiębiorcy, konsorcja ww. podmiotów.

Poziom dofinansowania:

Dofinansowanie z EFS (Europejskiego Funduszu Społecznego): 75% kwalifikujących się wydatków publicznych. Wymagane jest dofinansowanie projektu z krajowych środków publicznych (należy się postarać o wkład publiczny do części kosztów, która nie będzie finansowana z EFS): 25% z budżetu państwa.

Terminy składania wniosków:

11 marca 2005 r.

Kontakt:

Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego
ul. Basztowa 22, 31-156 Kraków
tel: (012) 29 90 655, 29 90 637
e-mail: innowacyjnosc@malopolska.mw.gov.pl
Szczegółowe informacje: www.malopolskie.pl,
www.zporr.gov.pl

Działanie 3.4 „Mikroprzedsiębiorstwa”

Opis programu:

Celem działania jest zwiększenie konkurencyjności mikroprzedsiębiorstw poprzez ułatwienie dostępu do specjalistycznego doradztwa oraz zwiększenie zdolności inwestycyjnej w początkowym okresie funkcjonowania przedsiębiorstw.

Dofinansowanie:

Dla projektów typu I: Specjalistyczne usługi doradcze dla mikroprzedsiębiorstw:

- do 5 000 euro (równowartości w PLN) 50 % kwalifikującego się kosztu,

Dla projektów typu II: Dotacje inwestycyjne dla mikroprzedsiębiorstw:

- do 50 000 euro (równowartości w PLN) intensywność pomocy,

Dopuszczalny poziom dofinansowania projektów wynosi:

- 45% kosztów kwalifikowanych, jeżeli projekt jest realizowany w powiecie m. Warszawa i m. Poznań;
- 55% kosztów kwalifikowanych, jeżeli projekt jest realizowany w powiecie m. Wrocław, m. Kraków, m. Gdańsk m. Gdynia, m. Sopot;
- 65% kosztów kwalifikowanych, jeżeli projekt jest realizowany na pozostałym obszarze kraju.

Beneficjenci:

Mikroprzedsiębiorstwa, które rozpoczęły działalność gospodarczą (dzień uzyskania wpisu do ewidencji działalności gospodarczej lub wpisu do rejestru przedsiębiorców) nie wcześniej niż 36 miesięcy przed dniem złożenia wniosku, a ponadto, w ostatnim zakończonym roku obrotowym oraz w roku obrotowym, w którym jest składany wniosek:

- zatrudniały średniorocznie mniej niż 10 pracowników, oraz osiągnęły roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nie przekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro, lub sumy aktywów ich bilansu sporządzonego na koniec jednego z dwóch wymienionych lat obrotowych nie przekroczyły równowartości w złotych 2 milionów euro.

Terminy składania wniosków:

21 marzec - 8 kwiecień 2005 r.

Kontakt:

Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego
ul. Basztowa 22, 31-156 Kraków
tel: (012) 29 90 713, 29 90 727, 29 90 735,
e-mail: mikroprzedsiębiorstwa@malopolska.mw.gov.pl
Szczegółowe informacje: www.malopolskie.pl,
www.zporr.gov.pl

Strategia Lizbońska

Inaugurując cykl artykułów w dziale „Przedsiębiorca w Unii Europejskiej” prezentujemy Państwu na początek podstawowe założenia europejskiej polityki odnośnie sektora małych i średnich przedsiębiorstw, która ma za zadanie wyznaczyć ramy i stworzyć przyjazną atmosferę dla funkcjonowania biznesu we Wspólnocie.

W następnych numerach naszego biuletynu będziemy natomiast starali się przybliżyć możliwości eksportowe oraz warunki działania przedsiębiorstw w poszczególnych krajach UE.

Jedną z priorytetowych polityk w Unii Europejskiej jest polityka wobec małych i średnich przedsiębiorstw. Przedsiębiorstwa te stanowią prawie 99% ogółu firm działających w Unii, zatrudniając przy tym około 65% siły roboczej oraz wytwarzając blisko 60% PKB całej Wspólnoty. Stąd też strategiczne znaczenie sektora MSP dla polityki zatrudnienia UE – generuje on ponad 2/3 wszystkich miejsc pracy. Z uwagi na bardzo dobrą elastyczność w dostosowywaniu się do szybko zmieniających się warunków rynkowych, małe i średnie przedsiębiorstwa wpływają zasadniczo na rozwój krajów Unii. Postrzegane są jako główna siła promująca nie tylko konkurencyjność europejskiego przemysłu ale również jego zdolność do penetracji rynków trzecich. To one są źródłem wzrostu gospodarczego i konkurencyjności europejskiej gospodarki. Przyczyniają się do urzeczywistnienia rynku wewnętrznego poprzez rozwój kontaktów międzynarodowych, poprawę sytuacji konsumentów w UE, powstawania i wdrażania innowacji technologicznych, a tym samym - do poprawy warunków życia, zatrudnienia, wydajności i konkurencyjności.

Nie dziwi zatem fakt, iż rozwój sektora MSP jest jednym z podstawowych obszarów zainteresowań Unii Europejskiej i stał się jednym z głównych elementów opracowanej w marcu 2000 roku **Strategii Lizbońskiej**.

Dokument ten jest obecnie najważniejszym programem społeczno-gospodarczym Wspólnoty. Jego cel to uczynienie z Unii wiodącej gospodarki świata w perspektywie do 2010 roku. Przyjęcie tego programu wynikało z konieczności zasadniczej reformy systemu społeczno-gospodarczego Europy, którego braki obnażyła dekada lat 90. W głównej mierze była to wyraźnie zarysowująca się słabość UE, zwłaszcza w odniesieniu do Stanów Zjednoczonych - wolniejsze tempo rozwoju oraz mniejszą zdolność do tworzenia i absorpcji nowych technologii.

Do dnia dzisiejszego Unia radzi sobie znacznie gorzej z presją konkurencyjną wynikającą z globalizacji i przechodzeniem na gospodarkę opartą na wiedzy. W ciągu ostatnich 20 lat średnie tempo rozwoju Unii wyniosło 2,3% rocznie, podczas gdy USA sięgało 3,3%. Dodatkowym problemem była kwestia starzenia się społeczeństw. Jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa europejskie uznano je za zbyt mało innowacyjne, wykształcenie ich pracowników za anachroniczne i nie adekwatne do potrzeb, zaś badania naukowe za wcale nie gwarantujące postępu. Ponadto tzw. rynek usług (finansowych, transportowych, telekomunikacyjnych) ciągle był na tyle zmonopolizowany, że stanowił barierę dla inwestycji i rozwoju gospodarki, rynek pracy – nieelastyczny, a współczynnik zatrudnienia zbyt niski. Właśnie te fakty były decydującym impulsem dla sformułowania Strategii Lizbońskiej.

Osiągnięciu bardzo ambitnych celów Strategii mają służyć następujące działania systemowo-regulacyjne:

- szybkie przechodzenie do gospodarki opartej na wiedzy, w tym rozwój społeczeństwa informacyjnego, badań i innowacji oraz kształcenie odpowiednich kwalifikacji i umiejętności;
- liberalizacja i integracja tych rynków i sektorów, których wspólny rynek de facto nie objął: telekomunikacja, energetyka, transport, poczta, a także usługi finansowe oraz całość rynku usług;
- rozwój przedsiębiorczości: deregulacja i lepsze wsparcie ze strony administracji (likwidacja barier administracyjno-prawnych), łatwiejszy dostęp do kapitału i technologii, ograniczanie zakłócającej konkurencję pomocy publicznej, tworzenie równego pola konkurencji;
- wzrost zatrudnienia i zmiana modelu społecznego: wzrost aktywności zawodowej, uelastycznienie rynku pracy, poprawa edukacji, unowocześnienie systemu zabezpieczeń społecznych, ograniczanie biedy i wykluczenia społecznego;
- dbałość o trwałe fundamenty rozwoju i środowisko naturalne: ograniczanie zmian klimatycznych, zachowanie zasobów naturalnych.

Jeżeli chodzi o plany działania na rzecz rozwoju przedsiębiorczości, to sprowadzają się one głównie do tworzenia przyjaznych rozwiązań legislacyjnych dla biznesu oraz - w mniejszym stopniu - bezpośredniego wsparcia dla przedsiębiorstw (w postaci łatwiejszego dostępu do źródeł finansowania). Dlatego też, środki finansowe przeznaczone na wspieranie przedsiębiorczości są skromniejsze w porównaniu ze środkami dostępnymi w ramach innych polityk wspólnotowych. To budowanie przejrzystych rozwiązań prawnych oraz efektywnych instytucji otoczenia biznesu, a nie bezpośrednie subsydiowanie firm, jest kluczem do zdynamizowania przedsiębiorczości w Unii. Nie ulega wątpliwości, że europejska przedsiębiorczość dusi się w gorsecie biurokracji, i że przede wszystkim konieczne jest uproszczenie reguł określających zasady prowadzenia biznesu. Z uwagi na fakt, iż przedsiębiorcy z krajów Wspólnoty napotykają na odmienne przeszkody w prowadzeniu biznesu, struktura samych MSP jest inna, implikuje to konieczność podejmowania innych działań w państwach takich jak Polska, a zupełnie innych, np. we Francji. Dlatego też, adresatem Strategii Lizbońskiej są przede wszystkim kraje członkowskie, a jej realizacja ma w znacznym stopniu charakter zdecentralizowany. Pozwala to poruszać się do przodu mimo zróżnicowanych warunków ekonomicznych i kulturowo - społecznych. Dokładne ramy owej europejskiej polityki rozwoju przedsiębiorczości określają Wieloletnie Programy na Rzecz Przedsiębiorstw i Przedsiębiorczości. Obecnie, program na lata 2001-2005 znajduje się w końcowej fazie realizacji i Komisja Europejska pracuje już nad kolejnym dokumentem na lata 2006-2010. Na początku 2004 r. Komisja zaprezentowała projekt Programu na Rzecz Przedsiębiorczości i Wzmocnienia Konkurencyjności Przedsiębiorstw. Już w samej nazwie programu nie ma zapisanego explicite wsparcia dla przedsiębiorstw. Oznacza to dalsze wzmocnienie polityki promocji przedsiębiorczości przy równoczesnym odchodzeniu od tradycyjnego wspierania firm.

Już przed przyjęciem Strategii Lizbońskiej Komisja prowadziła aktywną politykę rozwoju przedsiębiorczości. Działania te zostały nakreślone przede wszystkim w Trzecim Programie na Rzecz Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz innych, towarzyszących mu dokumentach. Były to między innymi:

- Inicjatywy na rzecz tworzenia przyjaznych regulacji dla biznesu, a zwłaszcza likwidacji barier administracyjno – prawnych prowadzenia działalności gospodarczej.
- Wsparcie finansowe małych i średnich przedsiębiorstw głównie poprzez ułatwienia w dostępie do kapitału (pożyczki, gwarancje kredytowe, venture capital), oraz środki z funduszy strukturalnych i dofinansowanie w ramach wsparcia sektora badań i rozwoju (B&R). W tym celu ustawiono trzy programy szczegółowe:
 - o *European Technology Facility*: wsparcie MSP poprzez dofinansowanie funduszy venture capital. W ramach tego instrumentu szczególne znaczenie przywiązuje się do pomocy powstającym firmom (*start-up*).
 - o *SME Guarantee Facility*: wsparcie MSP tworzących nowe miejsca pracy poprzez ułatwienia w dostępie do kredytów (gwarancje).
 - o *Joint European Venture*: promowanie kooperacji pomiędzy MSP z krajów członkowskich.
- Transfer środków finansowych z funduszy strukturalnych. Komisja szacuje, że 18% funduszy (21,3 mld EUR) trafiło w latach 1994 - 1999 do ponad 800 tys. MSP.
- MSP brały również aktywny udział w unijnych programach badawczych. W Czwartym Programie Ramowym (1994-1998) wzięło udział 14 754 MSP.

Jednak to właśnie silne zaakcentowanie w Strategii Lizbońskiej znaczenia przedsiębiorczości w budowie gospodarki opartej na wiedzy zdynamizowało działania podejmowane przez Unię na rzecz MSP. Na posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu 2000 r. przyjęto Europejską Kartę Małych Przedsiębiorstw, w której jako najważniejsze kierunki działań określono m.in.:

- Wzrost nakładów na badania i rozwój,
- Uproszczenie regulacji prawnych funkcjonowania biznesu,
- Tańszy i szybszy proces rejestracji firm,
- Poprawę dostępności usług elektronicznych,
- Uproszczenie systemu podatkowego i dostępu do źródeł finansowania.

A zatem w sensie treści merytorycznych Strategia Lizbońska jest bardziej całościowym ujęciem w jeden pakiet i kontynuacją różnych zamierzeń i procesów, które już toczyły się wcześniej, aniżeli kreacją zupełnie nowego programu. Jej wielką zaletą jest jednak wszechstronność i próba realizacji pełnego, zintegrowanego podejścia do stymulowania rozwoju, w którym poszczególne elementy polityki zazębiają się wzajemnie. Istotą wszystkich działań strategii jest jeszcze silniejsze dążenie do lepszego wykorzystania już istniejącego potencjału Unii – pracy, wiedzy, kapitału, poprzez deregulację i urynkowanie z jednej strony, oraz aktywne budowanie nowych przewag konkurencyjnych z drugiej. Oczywiście w samej jej realizacji bardzo dużo będzie zależało od politycznej woli poszczególnych rządów, ale już samo istnienie Strategii narzuca silną, polityczną presję, zaś cały proces jest nad wyraz przejrzysty i widoczny dla opinii publicznej. Z całą pewnością Strategia Lizbońska była i jest dobrym drogowskazem wyznaczającym właściwy kierunek dla rozwoju europejskiej przedsiębiorczości i tylko od nas zależy, naszej pracy i konsekwencji, jak daleko tą drogą zajdziemy.

Paweł Polok

"ZARZĄDZANIE PROJEKTAMI W RAMACH FUNDUSZY STRUKTURALNYCH DLA PRZEDSIĘBIORSTW"

Termin szkolenia: 4 marca 2005 r.

Elementy zarządzania projektami dt. inwestycji przedsiębiorstw, wykorzystanie funduszy strukturalnych przez przedsiębiorstwa oraz procedury wsparcia w ramach ZPORR i SPO-WKP (działanie 2.3). Omówienie projektów oraz kosztów kwalifikujących się do dofinansowania.

Miejsce szkolenia:

Sala konferencyjna MARR S.A., Kraków, ul. Kordylewskiego 11, II piętro, s. 219

Organizator:

Małopolska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A.
ul. Kordylewskiego 11, 31-542 Kraków
tel. (012) 411 46 03, 413 89 13, 413 85 51;
fax (012) 412 43 79

e-mail: szkolenia@marr.pl

Kontakt: Magdalena Szczepanik

„ZAMÓWIENIA PUBLICZNE”

Termin szkolenia: 15-16 marzec 2005 r.

Omówienie zakresu i przedmiotowego ustawy Prawo zamówień Publicznych. Analiza etapów przygotowania zamówienia publicznego oraz omówienie Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia. Część merytoryczna będzie wsparta ćwiczeniami z zakresu przebiegu postępowania w sprawie udzielenia zamówienia, wyboru najlepszej oferty. Ponadto będą omawiane środki ochrony prawnej, obowiązki oraz uprawnienia zamawiającego / oferenta.

Miejsce szkolenia:

Sala konferencyjna MARR S.A., Kraków, ul. Kordylewskiego 11, II piętro, sala nr 219.

Organizator:

Małopolska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A.
ul. Kordylewskiego 11, 31-542 Kraków
tel. (012) 411 46 03, 413 89 13, 413 85 51;
fax (012) 412 43 79

e-mail: szkolenia@marr.pl

Kontakt: Magdalena Szczepanik

„PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG W ŚWIETLE BIEŻĄCYCH WYJAŚNIENI MINISTERSCTWA FINANSÓW ORAZ ZMIAN OBOWIĄZUJĄCYCH ROZPORZĄDZEŃ WYKONAWCZYCH”

Termin szkolenia: 18 marzec 2005 r.

Propozycja szkolenia skierowana jest do księgowych, dyrektorów finansowych, osób zarządzających firmą. Szkolenie ma na celu rozszerzenie wiedzy na temat właściwego stosowania podatku VAT, w świetle bieżących wyjaśnień Ministerstwa Finansów oraz zmian rozporządzeń wykonawczych.

Prowadzący: Pani Beata Hyjek, Naczelnik Wydziału Podatku Akcyzowego, Izba Celną w Krakowie.

Miejsce szkolenia:

Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie, ul. Floriańska 3.

Organizator:

Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie
ul. Floriańska 3, 31-019 Kraków
tel. (012) 422 89 07, 422 18 66.

e-mail: szkolenia@iph.krakow.pl

Kontakt: Małgorzata Rak

„ZARZĄDZANIE PROJEKTAMI W RAMACH FUNDUSZY STRUKTURALNYCH DLA JEDNOSTEK SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO ORAZ ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH”

Termin szkolenia: 24-25 marzec 2005 r.

Zasady pozyskiwania funduszy zewnętrznych, informacje o projektach rozwoju lokalnego, etapy realizacji takich projektów.

Miejsce szkolenia:

Sala konferencyjna MARR S.A., Kraków, ul. Kordylewskiego 11, II piętro, s. 219

Organizator:

Małopolska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A.
ul. Kordylewskiego 11, 31-542 Kraków
tel. (012) 411 46 03, 413 89 13, 413 85 51;
fax (012) 412 43 79

e-mail: szkolenia@marr.pl

Kontakt: Magdalena Szczepanik

„INTERNATIONAL BUSINESS PLAN TRAINING COURSE”

Termin szkolenia: 21-23 marca 2005 r.

Dla przedstawicieli małych i średnich przedsiębiorstw z Polski Południowej. Szkolenie to organizowane jest w ramach projektu FINESSE (Interreg IIIC) i skierowane jest do firm zainteresowanych poszerzeniem swojej działalności za granicę.

Miejsce szkolenia:

III Kampus UJ, ul. Gronostajowa 7, Kraków

Organizator:

Uniwersytet Jagielloński, Centrum Innowacji Transferu Technologii i Rozwoju Uniwersytetu
ul. Straszewskiego 25/3, 31-113 Kraków
tel. (012) 421 83 04

Kontakt: Magdalena Kliś

„DOTACJE UE DLA FIRM NA PRZYKŁADZIE SPO- WKP DZIAŁANIE 2.3” WARSZTATY SZKOLENIOWE

Termin szkolenia: 14-15 kwietnia 2005 r.

Dla pracowników spółek prawa handlowego, konsultantów oraz osób chcących zdobyć nowe kwalifikacje. Celem szkolenia jest zdobycie wiedzy na temat dostępnych środków pomocowych dla firm, wymagań stawianych przez fundusze, oceny wniosków składanych przez firmy.

Miejsce szkolenia:

LEMTECH Consulting Sp. z o.o., ul. Szpitalna 40, Kraków

Organizator:

LEMTECH Consulting sp. z o.o.,
ul. Szpitalna 40, 31-024 Kraków
tel. (012) 429 40 31, 429 40 39, fax (012) 429 40 65

e-mail: lemtech@lemtech.krakow.pl, www.lemtech.krakow.pl

Kontakt: Adam Kałucki

Mimo licznego katalogu zalet małych firm większość przedsiębiorców stawia sobie za cel rozwój swojego przedsiębiorstwa i dołączenie - choćby w odległej przyszłości - do grona rekinów biznesu. Mała firma to niekoniecznie małe kłopoty. Klienta nie interesuje, że producent jest drobnym wytwórcą i oczekuje jakości porównywalnej z wyrobami konkurencyjnymi, bo od niej uzależnia dokonanie zakupu. W przeciwnym razie pozostaje rywalizowanie za pomocą niskiej ceny, a tu duże firmy mają o wiele większą szansę zwycięstwa. Zbudowanie atrakcyjności produktu czyli jego jakości i innowacyjności wymaga nakładów, a te jest niestety trudno sfinansować przy krótkich seriach produkcyjnych. Do tych – powiedzmy normalnych – problemów małych firm dochodzą nieetyczne aspekty funkcjonowania rynku – nielegalny lobbying, nieuczciwa konkurencja, korupcyjne lub gangsterskie wymuszenia, z którymi trudniej jest sobie radzić niewielkim organizacjom.

Zrozumiałe jest więc dążenie MSP do rozwoju. Wyróżnić tu jednak należy dwa odrębne aspekty tego procesu. Pierwszy związany jest z polityką państwa, drugi z celami samych przedsiębiorców.

Z punktu widzenia państwa istotniejsze jest wspomaganie ilościowego rozwoju MSP poprzez zakładanie nowych firm tej wielkości, gdyż oznacza ono tworzenie nowych miejsc pracy – choćby poprzez samozatrudnienie przedsiębiorców a także powoduje poszerzenie klasy średniej, stabilizujące system polityczny. Działania prorozwojowe w tym zakresie obejmują przede wszystkim usuwanie barier administracyjnych – ułatwianie procedur rejestracyjnych, upraszczanie rozliczeń podatkowych, ułatwianie dostępu do preferencyjnych źródeł finansowania.

Ważniejsze jednak wydaje się usuwanie barier krępujących rozwój już istniejących firm, przede wszystkim ograniczeń wynikających z niedostatecznego popytu. Działania w tej dziedzinie mają bardziej uniwersalne skutki, gdyż perspektywy intensywnego rozwoju wpływają pozytywnie nie tylko na już istniejące firmy ale też zachęcają kandydatów na przedsiębiorców do wejścia na rynek skuteczniej niż skrócenie procedury rejestracyjnej.

Tworzenie warunków do rozwoju MSP leży w zainteresowaniach zarówno władz państwowych jak i lokalnych. Przykładem połączenia ich wysiłków są specjalne strefy ekonomiczne, mające wspomagać lokalną przedsiębiorczość poprzez oferowanie ulg podatkowych (wkład władz krajowych) oraz preferencyjnych warunków dostępu do budynków i infrastruktury (wkład lokalny). Specjalne strefy ekonomiczne dające początkowo nawet 100% zwolnienia z podatku dochodowego nie były zgodne z rozwiązaniami unijnymi. Stąd w trakcie rokowań przedakcesyjnych ustalono nowe warunki pomocy: przedsiębiorca, który zainwestuje w strefie co najmniej 100 000 euro może otrzymać do 50% zwrotu nakładów w postaci ulg w podatku dochodowym. Przypomnijmy, że Unia Europejska dzieli pomoc publiczną na horyzontalną, sektorową i regionalną, a pomoc dla przedsiębiorstw działających w SSE ma właśnie charakter regionalny. Stąd jej wysokość uzależniona jest od kryterium dochodowego w regionie i stąd w strefie krakowskiej – Krakowskim Parku Technologicznym - przedsiębiorca może liczyć tylko na 40% zwrotu nakładów. Małym i średnim przedsiębiorcom przysługuje we wszystkich strefach limit wyższy o 15%.

Unia generalnie stosuje zasadę nieudzielania pomocy przedsiębiorstwom, by nie naruszać zasad wolnej konkurencji. Firma może otrzymać od państwa nie więcej niż 100 tys. euro w ciągu trzech lat – jest to tzw. pomoc *de minimis* – wyższe kwoty muszą być przez władze kraju udzielającego notyfikowane Komisji Europejskiej. Takie rozwiązanie jest generalnie korzystne dla MSP, gdyż limit pomocy może stanowić znaczący procent ich obrotów i faktycznie pomóc im w podniesieniu konkurencyjności.

Pogorszenie warunków działania w SSE na skutek integracji przyniosło gospodarce polskiej skutki negatywne, gdyż napływ inwestycji do stref na nowych zasadach jest radykalnie mniejszy. Rekompensatą jest możliwość korzystania z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, z których środki mogą być przeznaczone zarówno na wspomaganie poszczególnych przedsiębiorstw jak też na kształtowanie otoczenia biznesu wspierającego przedsiębiorców. Właśnie ten aspekt wykorzystania środków unijnych przez Polskę stał się powodem zarzutów ze strony krajów „starej piętnastki”. Dobre warunki dla inwestorów istniejące między innymi w naszym kraju powodują przenoszenie niektórych firm produkcyjnych z Zachodniej Europy, przyciąganych niższymi kosztami pracy i niższymi obciążeniami podatkowymi. Pojawiają się zarzuty o nieuczciwą konkurencję i eksport bezrobocia. Kraje zachodnie, z których wpłat pochodzą w dominującej części fundusze strukturalne twierdzą, że nie mogą być one wykorzystywane przez nowych członków Unii do przejmowania miejsc pracy od starych członków. Wydaje się, że takie stawianie problemu jest jednak nieporozumieniem. Wykorzystując środki unijne, np. w formie SPO Wspieranie Konkurencyjności Przedsiębiorstw można utworzyć rozwiązania instytucjonalne, technologiczne i organizacyjne polepszające warunki działania wszystkich przedsiębiorców w danym regionie. Działalność parku naukowo – technologicznego, centrum zaawansowanych technologii, czy też internetowej platformy informacyjnej nie jest selektywna, więc nie może być traktowana jako zabroniona pomoc publiczna. Wyrównuje ona tylko dysproporcje rozwoju usług okołobiznesowych między Polską a dawnymi krajami Unii i nie może przesądzać o przenoszeniu przedsiębiorstw do naszego kraju.

Za efekt ten odpowiadać mogą natomiast niższe koszty pracy i niższe podatki od zysku. Koszty te „od zawsze” są niższe, lecz kraje zachodnie rekompensowały je macierzystym inwestorom większą stabilnością polityczną, wyższym standardem usług – np. bankowych, brakiem barier językowych. Teraz właśnie, po przystąpieniu Polski do Unii znikają bariery mentalne, które powstrzymywały wiele zachodnich firm przed inwestowaniem, dzięki programom pomocowym mogą zostać zniwelowane bariery infrastrukturalne. Takie zespolecie może faktycznie spowodować napływ kapitału do naszego kraju.

Co ciekawe, opinia publiczna w krajach zachodnich narzeka, że inwestycje firm we wschodniej Europie – w tym w Polsce – odbierają im miejsca pracy, natomiast w Polsce narzeka się, iż wejście obcego kapitału powoduje, że na Zachód trafia czysta dywidenda i nielegalnie transferowane zyski, a w Polsce pozostaje zatrute środowisko. Gospodarka jest uzależniona od bieżących potrzeb politycznych i tego się chyba nie da zmienić.

Spór o inwestycje nosi znamiona przeciągania liny, w którym każda strona posługuje się takimi środkami, jakie są jej dostępne. Pytanie czy warto konkurować niskimi kosztami i podatkami? Stosując taką strategię można się znaleźć w sytuacji znanej jako „dylemat więźnia”.

KOMENTARZ EKSPERTA

Nazwa „dylemat więźnia” powstała od opisu sytuacji, w której dwóch podejrzanych osadzonych w oddzielnych celach jest przesłuchiwanym przez policję. Zostali złapani na kradzieży samochodu, ale są podejrzani o znacznie cięższe przestępstwo popełnione wcześniej. Każdy z nich może podczas przesłuchań przyznać się (zdrada) lub zaprzeczać (współpraca z drugim oskarżonym). Jeśli obaj będą współpracować, zostaną skazani na 1 rok za kradzież. Jeśli jeden zdradzi a drugi nie, to ten który się przyzna zostanie świadkiem koronnym i zostanie ułaskawiony a drugi dostanie 20 lat za morderstwo. Jeśli obaj się przyznają, to za współpracę z wymiarem sprawiedliwości dostaną łagodniejsze wyroki – po 10 lat. Choć optymalnym zachowaniem jest milczenie, to jednak obaj mają pokusę do zdrady, licząc na ułaskawienie. W efekcie obaj się przyznają i uzyskują wynik daleki od ideału.

Takimi „więźniami” mogą się stać regiony i kraje rywalizujące o inwestorów. Uczestniczą one w licytacji „w dół” – kto się zgodzi na niższe podatki, opłaty, wynagrodzenia. Uniknąć takiej „spirali śmierci” można poprzez współpracę i uzgodnienia. Władze krajów i regionów nie są przecież zamknięte w celach i mogą negocjować. Co prawda polski rząd zarzeka się, że nie pójdzie na ustępstwa – to znaczy nie podniesie podatków – ale życie wymusza zmiany stanowisk. Może kiedy będziemy mieć trudności z wejściem do strefy Euro, ceną za złagodzenie któregoś z kryteriów będzie dostosowanie podatków do francuskich i niemieckich?

Do tego czasu może się okazać, że lepsze warunki dla inwestorów nie powodują przesunięcia zakładów z jednego kraju Unii do drugiego, lecz generują miejsca pracy, które inaczej w ogóle by nie powstały. Albo że na te miejsca pracy składają się pracownicy z wcześniej istniejących firm poprzez obniżki wynagrodzeń.

A to, czy pozyskiwanie dla regionu dużych inwestorów zagranicznych ma pozytywny wpływ na sektor MSP w tym regionie, to temat na odrębne rozważania.

Bogdan Rogoda

Małe i średnie przedsiębiorstwa pełnią tak ważną rolę, że często nazywane są „solą gospodarki”. Ich zaletą jest elastyczność, dzięki której mogą szybko wzbogacać ofertę rynkową o nowości – zwłaszcza mające charakter niszowy. Tam gdzie duże firmy o wysoko ustawionym progu rentowności nie decydują się wystawić swojej oferty, pojawiają się „nieznani mistrzowie”, by nieść ratunek klientom oczekujących krótkich serii lub specyficznych rozwiązań, zwłaszcza w zakresie szeroko pojętego zarządzania przedsiębiorstwem (usługi klasy b2b czyli *business to business*). Konsumenci detaliczni unikają dzięki sektorowi MSP monopolistycznego drenażu oraz zubożenia oferty. Małe firmy tworzą elastyczną tkankę kooperacyjną dla dużych przedsiębiorstw uwalniając je od uzależnienia od stałych dostawców. Wielcy producenci działający dla oszczędności w systemie JiT (just in time – dostawy bieżące bez magazynu) mogą uniknąć przestoju spowodowanego awarią, dzięki istnieniu niewykorzystanych mocy produkcyjnych w sektorze MSP. Nie najmniej ważnym aspektem funkcjonowania małych i średnich firm jest tworzenie ścieżek kariery dla przedsiębiorców, budowa klasy średniej oraz całej tkanki społecznej uplecionej z instytucji powiązanych z biznesem.

POROZUMIENIE NA RZECZ ROZWOJU PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

Wiadomość na temat działalności Porozumienia na rzecz rozwoju przedsiębiorczości w Krakowie w roku 2004

Status Porozumienia, jego skład, regulamin działalności:

Pod koniec 2003 roku formuła *Porozumienia*, która opierała się na działalności 4 zespołów roboczych (programowego, organizacyjnego, prawnego i finansowego) nie sprawdziła się, co uznali wszyscy obecni członkowie *Porozumienia* na wspólnym spotkaniu i jednocześnie zdecydowali o utworzeniu jednego wspólnego zespołu *Porozumienia*, który utrzyma co miesięczną formułę spotkań. Zdecydowano przy tym, by członkowie dotychczas istniejącego *Porozumienia* zadeklarowali ponownie zainteresowanie i wolę działania, poprzez wypełnienie i złożenie stosownej deklaracji. Skutkiem tej decyzji było ograniczenie podmiotów uczestniczących w *Porozumieniu* z ok. 33 do 23 organizacji i instytucji.

Program działania, postulaty członków:

W okresie od stycznia do września 2004 r. członkowie *Porozumienia* formułowali na nowo cele zgromadzenia, przedstawiali swoje opinie oraz wnioski, spośród których najczęściej wymieniane było utworzenie Punktu Obsługi Przedsiębiorcy. Na kolejnych spotkaniach *Porozumienia* dyskutowano kolejne koncepcje dotyczących zakresu działalności POP, usytuowania punktu, kompetencji itp. Ostatecznie wypracowano formułę Punktu, który w wyniku ustaleń między Wydziałem Strategii i Rozwoju Miasta a Wydziałem Spraw Administracyjnych został uroczystie otwarty 1 października 2004 roku w pomieszczeniach UMK przy ul. Kordylewskiego 2, w strukturach Wydziału Spraw Administracyjnych, odpowiedzialnych za rejestrację działalności gospodarczej.

Na spotkaniach *Porozumienia* składano wiele wniosków istotnych dla małych i średnich przedsiębiorców z Krakowa, które znajdowały następnie odzwierciedlenie w pracach Wydziału Strategii i Rozwoju Miasta. Były to m.in.:

- wniosek by członkowie *Porozumienia* zapoznali się z założeniami do nowelizowanej Strategii Rozwoju Krakowa,
- wpisanie koncepcji reurbanizacji Nowej Huty do Strategii Rozwoju Miasta, rozszerzenie programów rewitalizacji o dzielnicę Kazimierz,
- większą promocję punktów informacji gospodarczej prowadzonej przez Miasto we współpracy z samorządem gospodarczym.

Ponadto, **spotkania *Porozumienia* były okazją do wymiany doświadczeń i opinii**. Uczestniczyli w nich często radni, zapraszani byli przedstawiciele różnych wydziałów UMK oraz Urzędu Marszałkowskiego (przykładowo spotkanie dot. polityki planistycznej z radnymi – przyszedł jedynie Pan Radny Kajetan d'Obyrn, w tym powstawania nowych sklepów wielkopowierzchniowych; wnioski i postulaty były przekazywane w „obie strony”, uczestnicy *Porozumienia* formułowali swoje postulaty, pan radny pytał o stosunek przedsiębiorców do pobierania przez Gminę opłaty planistycznej czy też opłaty adjacenckiej. Spotkanie zakończyło się decyzją dot. skierowania oficjalnego wniosku do Przewodniczącego Rady Miasta Krakowa w sprawie weryfikacji polityki czynszowej oraz ustaleniu opłaty targowej od sklepów wielkopowierzchniowych).

Na ostatnim spotkaniu *Porozumienia* z udziałem z Panem Prezydenta Jacka Majchrowskiego kontynuowano dyskusję nad lokalizacją sklepów wielkopowierzchniowych. W toku dyskusji nt. lokalizacji sklepów wielkopowierzchniowych Pan Kazimierz Bujakowski wskazał na konieczność poparcia przez środowisko kupieckie powrotu do zapisu w starej ustawie o Planowaniu Przestrzennym (ocena przez Zarząd i Radę Miasta czy proponowana lokalizacja jest zgodna z kierunkiem rozwoju usług, rynkiem pracy etc.)

Członkowie *Porozumienia* zwrócili się do Pana Prezydenta z prośbą o rozważenie możliwości szerszego zastosowania przetargów na lokale celowe oraz temat poręczeń dla małych firm dla organizowanych przez miasto przetargów. Tematy będą kontynuowane na kolejnych spotkaniach *Porozumienia*.

Reasumując:

- *Porozumienie* jest niezależną i niezbiurokratyzowaną platformą wymiany opinii i poglądów oraz zapoznawania się z polityką rozwoju Miasta, szczególnie w aspektach dotyczących MSP,
- Otwarty charakter działania *Porozumienia* i dobrowolny udział jego członków wpływają na rzeczywiste zaangażowanie i pracę,
- Opinie i decyzje *Porozumienia*, choć niewiążące, są brane pod uwagę, stąd działania SR na rzecz wspierania rozwoju MSP.

IZBA SKARBOWA

Podatkowy przewodnik dla osób rozpoczynających działalność gospodarczą.

Rejestracja w urzędzie skarbowym – numer NIP.

Aby rozpocząć działalność gospodarczą niezbędna jest wizyta w urzędzie skarbowym. Oczywiście nie może to być jakikolwiek urząd, ale zgodny z właściwością miejscową przedsiębiorcy. Jeżeli planujemy rozpocząć własną działalność gospodarczą, a nie posiadamy numeru identyfikacji podatkowej (NIP), musimy zwrócić się o taki do urzędu skarbowego, który będzie dla nas właściwy ze względu na sposób opodatkowania. *Podstawa prawna: art.4 ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz.U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681).*

W praktyce najczęściej jest to urząd położony najbliżej, choć są również wyjątki od tej reguły.

Aby upewnić się, czy dany urząd jest właściwym dla konkretnego adresu najłatwiej w Małopolsce przekonać się sprawdzając to na stronie internetowej krakowskiej izby skarbowej:

www.iskrakow.krak.pl/mainframe.htm?html/us/wlasciwosc.htm

Można oczywiście zapytać o właściwy organ skarbowy również w każdym urzędzie administracji skarbowej.

Jeżeli NIP został przyznany nam wcześniej, to w takim przypadku jedynie należy złożyć formularz NIP-1, jako aktualizację naszych danych. Jeśli aktualizacja będzie dotyczyć również zmiany urzędu, w którym się rozliczamy, to nowy formularz musimy złożyć naczelnikowi nowego urzędu skarbowego.

Podatnicy prowadzący działalność gospodarczą dołączają do zgłoszenia kopie dokumentów potwierdzających informacje objęte zgłoszeniem.

Zgłaszając się do urzędu skarbowego w celu rejestracji działalności gospodarczej musimy zabrać ze sobą:

- dowód osobisty,
- zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej,
- zaświadczenie o nadaniu numeru REGON,
- dokument potwierdzający prawo do lokalu, w którym będzie miała siedzibę firma,
- wykaz numerów rachunków bankowych dla prowadzonej działalności gospodarczej.

WAŻNE:

- Osobie fizycznej przysługuje dożywotnio tylko jeden numer identyfikacji podatkowej.
- Osoby prawne (np. spółki akcyjne i z ograniczoną odpowiedzialnością) oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej posiadają własny numer NIP,
- Przedsiębiorca jest obowiązany umieszczać swój NIP na wszystkich dokumentach związanych z wykonywaniem zobowiązań podatkowych oraz niepodatkowych należności budżetowych.
- Dla ułatwienia rejestracji przedsiębiorców rozpoczynających po raz pierwszy swą działalność została wprowadzona w Krakowie możliwość złożenia formularza rejestracyjnego NIP-1 w urzędzie miasta w momencie zakładania firmy.
- Jeśli przy wypełnianiu formularza mamy wątpliwości, co do poprawności wypełnianych pól powinniśmy skorzystać z pomocy urzędnika lub biura rachunkowego - pozwoli to uniknąć niepotrzebnych błędów i ponownej wizyty w tym samym celu.

Wybór formy opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

KARTA PODATKOWA.

Najprostszym sposobem rozliczenia z fiskusem w zakresie podatku dochodowego, dla osób prowadzących działalność gospodarczą jest tzw. karta podatkowa.

Osoby, które zdecydowały się na tę formę opodatkowania nie muszą prowadzić ewidencji, ani składać deklaracji o wysokości uzyskanego przychodu. Należy pamiętać tylko o wpłacaniu – do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni kwoty ustalonej wcześniej w drodze decyzji wydanej przez naczelnika urzędu skarbowego, któremu zgłosiliśmy chęć opodatkowania według tej reguły. Odstępstwem od tej zasady jest jedynie grudzień, gdyż za ten okres należy uiścić kwotę podatku do dnia 28 tego miesiąca, czyli jeszcze przed zakończeniem roku podatkowego.

Aby zgłosić chęć rozliczania się według tej metody (spełniając jednocześnie warunki do opodatkowania kartą podatkową określone w ustawie) należy złożyć naczelnikowi właściwego urzędu skarbowego wniosek na druku PIT-16 o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej. Wniosek ten składa się do 20 stycznia roku podatkowego, a jeżeli rozpoczynamy działalność w trakcie roku podatkowego – przed rozpoczęciem działalności. Właściwy miejscowo w sprawie podatku dochodowego opłacanego w formie karty podatkowej jest naczelnik urzędu skarbowego według miejsca położenia zorganizowanego zakładu, wskazanego w zgłoszeniu do ewidencji działalności gospodarczej. W razie niedopełnienia zgłoszenia działalności do ewidencji lub gdy działalność jest wykonywana bez posiadania zorganizowanego zakładu, właściwość miejscową ustala się na podstawie miejsca zamieszkania podatnika lub siedziby spółki. Jeżeli jednak nie można ustalić siedziby spółki, ustala się właściwość według miejsca zamieszkania jednego ze współników. Naczelnik urzędu skarbowego uwzględniając wniosek wydaje decyzję, w której ustala kwotę, jaką przedsiębiorca będzie wpłacał w ramach karty podatkowej na podstawie ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne Dz.U.Nr 144, poz.930 z 2000 r z późn. zm.

Zawarte tam dyrektywy każą brać pod uwagę takie warunki jak liczba mieszkańców miejscowości, w której będzie prowadzona działalność, ilość zatrudnionych pracowników i oczywiście rodzaj prowadzonej działalności. Dla niektórych form działalności, np. usług parkingowych, czy medycznych konieczne są jeszcze inne kryteria ustalania wysokości kwoty karty podatkowej. Należy nadmienić, że stawki karty podatkowej są obniżane dla osób, które skończyły 60 lat życia i są niepełnosprawne oraz dla osób zatrudnionych na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu.

Niestety nie każdy może skorzystać z dogodności tego sposobu rozliczeń. Karta podatkowa zarezerwowana jest głównie dla usługodawców oraz osób zajmujących się niektórymi gałęziami handlu. Są to m.in.: usługi w zakresie fryzjerstwa, korepetycji, sprzątnięcia, serwisowania niektórych maszyn, krawiectwa, pielęgniarstwa, a także świadczenie usług parkingowych, transportowych, handlowych i gastronomicznych.

WAŻNE:

- Podstawowymi czynnikami warunkującymi rozliczanie kartą podatkową są: rodzaj wykonywanych czynności oraz limit zatrudnienia pracowników.
- Płacąc stały podatek, wg karty podatkowej podatnik powinien pamiętać, że poza możliwością odliczenia od podatku składki zdrowotnej do wysokości 7,75% kwoty, od której ta stawka jest naliczona, nie przysługują mu żadne dodatkowe odliczenia,

- Do 31 stycznia należy złożyć naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację podsumowującą odliczone przez cały rok składki zdrowotne na formularzu PIT-16A.

RYCZAŁT EWIDENCJONOWANY.

Inną, uproszczoną metodą rozliczania w urzędzie skarbowym dla przedsiębiorcy jest ryczałt ewidencjonowany.

W tym przypadku rodzaj działalności ma również kluczowe znaczenie, gdyż na tej podstawie ustalane są stawki podatku.

I tak ustala się od przychodu firmy podatek w wysokości:

- 3 proc. – dla działalności usługowej w zakresie handlu, oraz działalności gastronomicznej (z wyjątkiem sprzedaży alkoholu),
- 5,5 proc. – dla działalności wytwórczej i robót budowlanych,
- 8,5 proc. – dla działalności usługowej (w tym przychody z działalności gastronomicznej polegającej na sprzedaży napojów alkoholowych),
- 17 proc. – dla niektórych rodzajów działalności usługowej o charakterze niematerialnym określonych w art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy z dn. 20 listopada 1998 r.
- 20 proc. – dla przychodów osiąganych w ramach wolnych zawodów.

Przedsiębiorcy, którzy wybierają ryczałt jako sposób opodatkowania, są zobligowani do pisemnego poinformowania o tym naczelnika urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania przedsiębiorcy, najpóźniej na dzień przed rozpoczęciem swej działalności, nie później jednak niż w dniu uzyskania pierwszego przychodu.

Osoby, które spełniają warunki i decydują się na opodatkowanie swych dochodów w formie ryczału, są zobligowane do prowadzenia ewidencji swych przychodów, na podstawie której obliczają podatek i wpłacają go do dnia 20 miesiąca następującego po rozliczonym okresie, na konto urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania podatnika. Wyjątkiem jest miesiąc grudzień, kiedy to termin zapłaty wydłuża się do 31 stycznia, tj. terminu złożenia zeznania rocznego PIT-28.

WAŻNE:

- Rozliczając się ryczałem należy pamiętać, iż w kolejnym roku podatkowym możemy utrzymać ten sposób opodatkowania, o ile nasz przychód w roku poprzednim nie przekroczył 250 tys. euro – w przeciwnym przypadku będziemy zmuszeni do rozliczania się na zasadach ogólnych.
- Wyłączenia nie pozwalają na rozliczanie się na zasadzie ryczału m.in. właścicielom aptek, prawnikom, architektom i detektywom.

LINIOWA STAWKA PIT.

Od 2004 roku osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą mogą opodatkowywać swoje dochody podatkiem liniowym w wysokości najniższej stawki skali progresywnej – 19 procent.

Wybór opodatkowania dochodów podatkiem liniowym wyklucza jednak prawo do wspólnego opodatkowania małżonków oraz osób samotnie wychowujących dzieci. Dlatego podatnikom, którzy nie przekraczają I progu podatkowego (19% według skali progresywnej) nie opłaca się przejście z zasad ogólnych na podatek liniowy, gdyż nie mogliby wtedy skorzystać z ulg i odpisów. Należy zaznaczyć, że podatnicy rozliczający się według podatku liniowego uwzględniają koszty uzyskania przychodów i zachowują prawo do rozliczania strat według dotychczasowych zasad.

Podatnicy, który wybiorą tą formę opodatkowania wpłacają w ciągu roku podatkowego comiesięczne zaliczki na podatek dochodowy i składają deklarację PIT-5L, a po zakończonym roku podatkowym składają zeznanie roczne PIT-36L.

Z opodatkowania dochodów z działalności gospodarczej jednolita, dziewiętnastoprocentowa stawka podatkowa nie będą mogli korzystać przedsiębiorcy, którzy uzyskują przychody ze świadczenia usług na rzecz byłego lub obecnego pracodawcy, odpowiadających czynnościom, które wykonywali w roku poprzedzającym rok podatkowy, albo wykonywali lub wykonują w roku podatkowym.

Osoby, które w trakcie roku podatkowego rozpoczynają prowadzenie działalności gospodarczej i chcą skorzystać z przysługującej im stawki liniowej podatku dochodowego, powinni również złożyć stosowne oświadczenie naczelnikowi urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania podatnika. Należy jednak pamiętać, że terminem ostatecznym na jego złożenie jest dzień poprzedzający termin rozpoczęcia działalności gospodarczej, nie później jednak niż dzień uzyskania pierwszego przychodu.

ZASADY OGÓLNE.

Ci, którzy zdecydowali się na prowadzenie działalności gospodarczej, a nie mogą lub nie chcą skorzystać z uproszczonych form rozliczenia opłacają podatek na zasadach ogólnych. Ta forma opodatkowania (podobnie jak stawka liniowa PIT) wymaga prowadzenia księgi przychodów i rozchodów oraz związanych z nią ewidencji, co utrudnia jej stosowanie. Zaletą zasad ogólnych jest jednak możliwość odliczenia wszelkich kosztów związanych z prowadzoną działalnością oraz zastosowanie wspólnego opodatkowania z małżonkiem w zeznaniu rocznym, co w niektórych przypadkach może okazać się korzystne dla podatnika. Dlatego przed rozpoczęciem działalności należy sporządzić kalkulację w celu wyboru dla siebie korzystnej formy opodatkowania biorąc pod uwagę wszystkie czynniki mające wpływ na wysokość podatku oraz dogodność formy opodatkowania swojej działalności przy jednoczesnym spełnieniu ustalonych warunków określonych w ustawie dla każdej z form opodatkowania.

Zasady ogólne oznaczają podatek progresywny wg skali 19%, 30%, 40%. Podatnicy opodatkowani na zasadach ogólnych wpłacają w ciągu roku podatkowego comiesięczne zaliczki na podatek dochodowy (jeżeli dochód do opodatkowania przekroczy kwotę 2790 zł) i składają deklarację PIT-5, a po zakończonym roku podatkowym składają zeznanie roczne PIT-36 do 30 kwietnia za rok ubiegły. W zeznaniu tym mają możliwość dokonania odliczeń do dochodu i podatku przewidzianych w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych Dz. U. Nr 14 z 2000 r. poz. 176 z późn. zm.

ZAPAMIĘTAJ!

Jeżeli będziesz mieć problemy z interpretacją przepisów, zawsze możesz zwrócić się do naczelnika swojego urzędu skarbowego o ich interpretację. Należy zrobić to na piśmie, powołując się na art. 14a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60). We wniosku należy wyczerpująco opisać stan faktyczny i przedstawić własne stanowisko w sprawie. Jednocześnie należy pamiętać, że zgodnie z art. 6 pkt 1 w związku z art. 9 ustawy z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz.U.Nr 86, poz. 960 z późn. zm.), z chwilą wniesienia podania lub załączników do podań powstaje obowiązek wniesienia opłaty skarbowej w wysokości 5 złotych od podania i 50 groszy od załącznika do podania. Taka interpretacja wydana przez Twój urząd skarbowy jest wiążąca dla organów podatkowych i organów kontroli skarbowej właściwych dla wnioskodawcy, natomiast nie wiąże podatnika.

ródló:
Izba Skarbowa w Krakowie
Internet: www.iskrakow.krak.pl

ZAKŁAD UBEZPIECZŃ SPOŁECZNYCH

Ubezpieczenia społeczne

- podstawowe informacje dla osób rozpoczynających działalność gospodarczą.

Rozpocznam działalność gospodarczą, od czego powinienem zacząć?

Przyjmując, że nie posiadam innych tytułów do ubezpieczeń i nie jestem emerytem lub rencistą to: zgodnie z Ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych osoby rozpoczynające działalność gospodarczą oraz osoby z nimi współpracujące mają obowiązek zgłoszenia się do ubezpieczeń. Równolegle zgłaszamy się jako płatnik składek. Zgłoszenia należy dokonać w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w ciągu siedmiu dni od dnia rozpoczęcia działalności. Jeśli zatrudnimy pracowników, to zgłoszenia ich do ubezpieczeń należy dokonać w ciągu siedmiu dni od dnia zatrudnienia. W zależności od tytułu ubezpieczenia osoby prowadzące działalność gospodarczą i pracownicy podlegają ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu i zdrowotnemu, z tym że dla osób prowadzących działalność gospodarczą ubezpieczenie chorobowe jest dobrowolne. Prowadzący działalność gospodarczą zobowiązani są również do opłacania składek na Fundusz Pracy za siebie i za pracowników oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za pracowników.

A zatem w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych zgłoszę się jako płatnik składek (nawet jeśli z początku nie zamierzam zatrudniać pracowników czyli będę płacił składki sam za siebie) oraz do ubezpieczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, a jeśli chcę zatrudnić pracowników to zgłaszam również ich. Zgłaszając się jako płatnik zobowiązany jestem przedłożyć w Zakładzie: dowód osobisty, zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, REGON, NIP (kserokopia, oryginał do wglądu) oraz numer rachunku bankowego. W przypadku zgłoszenia do ubezpieczeń niezbędne są dane identyfikacyjne (zgłaszanej osoby) oraz adresowe. Pamiętajmy, że formularz zgłoszeniowy musi być podpisany nie tylko przez płatnika ale również przez osobę zgłaszaną do ubezpieczeń.

Właściwymi formularzami do zgłoszenia płatnika są:

- ZUS ZFA, zgłoszenie / zmiana danych płatnika osoby fizycznej,
- ZUS ZPA zgłoszenie / zmiana danych płatnika składek osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Właściwymi formularzami zgłoszeniowymi do ubezpieczeń (zarówno dla otwierającego działalność jak i jego pracowników) są:

- ZUS ZUA, zgłoszenie do ubezpieczeń / zgłoszenie zmiany danych osoby ubezpieczonej,
- ZUS ZZA, zgłoszenie do ubezpieczenia zdrowotnego / zgłoszenie zmiany danych; składamy wówczas gdy zgłoszenie obejmuje tylko ubezpieczenie zdrowotne, a nie obejmuje ubezpieczenia społecznego.

Druki zgłoszeniowe i rozliczeniowe można pobierać w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, przede wszystkim na wyznaczonych do tego stanowiskach. Mogę również dokonać wydruku z aktualnego programu płatnik.

Zgłosiłem się jako płatnik, dokonałem zgłoszenia do ubezpieczeń i co dalej?

Przyjmując, że nie zatrudniam pracowników to: w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą zobligowany jestem do comiesięcznego opłacania składek. Płacąc składki sam za siebie mam termin do 10 dnia następnego miesiąca. Składki rozliczam na druku rozliczeniowym ZUS DRA. Podstawą wymiaru składek dla przedsiębiorcy jest kwota przez niego samego zadeklarowana, ale nie mniej niż 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale. Podstawy wymiaru składek obliczane są co kwartał. O ich aktualnej wysokości dowiem się w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, na stanowiskach informacyjnych dla płatników, poprzez informacje telefoniczną oraz na stronach internetowych Zakładu.

Przyjmując, że zgłosiłem do ubezpieczeń pracowników lub osobę współpracującą to: składki opłacam w terminie do 15 dnia następnego miesiąca. Dla pracowników podstawą do ubezpieczeń jest kwota osiągniętego przychodu (płacy brutto). Dla osób współpracujących podstawa do ubezpieczeń jest taka sama, jak dla osób prowadzących działalność gospodarczą. Rozliczeń dokonuje na formularzach: ZUS DRA, ZUS RCA lub ZUS RSA. Niezależnie od tego czy zatrudniam pracowników czy nie składki opłacam na wskazane przez Zakład rachunki bankowe odrębnymi wpłatami, w podziale na: ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (art. 47).

Zatrudniłem pracowników, jakie są moje podstawowe obowiązki wobec nich?

Po zgłoszeniu pracowników do ubezpieczeń moim podstawowym obowiązkiem jest opłacanie i rozliczanie składek za nich, według takiego schematu jaki został zadeklarowany w dokumentach zgłoszeniowych do ubezpieczeń. Ustawa z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 46) precyzuje: płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Rozliczenia składek dokonujemy na raportach (ZUS RCA lub ZUS RSA), które sporządzamy za każdego ubezpieczonego oraz na deklaracji rozliczeniowej (ZUS DRA), która jest sumą raportów. Płatnik składek jest zobowiązany do informowania ubezpieczonego o informacjach zawartych w raportach, na piśmie. Informacja powinna zawierać także datę jej sporządzenia oraz podpis płatnika składek lub osoby przez niego upoważnionej (art. 41). W tym przypadku mogę skorzystać z druku ZUS RMUA, który dostanę w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych.

Łukasz Tomasz Sroka